

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◻ קושיא-challenge ◻ שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
נתנין מזונות לפני הכלב בחצר, נטלו ויצא - אין נזקקין לו.	תנו רבנן:																				◻	◻	יט.
כיוצא בו, נתנין מזונות - לפני הנכרי בחצר, נטלו ויצא - אין נזקקין לו.																					◻	◻	יט.
הא תו למה לי? היינו הך																					◻	◻	יט.
מהו דתימא: האי - רמי עליה, והאי לא רמי עליה, קמשמע לן.																					◻	◻	יט.
לא ישכיר אדם כליו לנכרי בערב שבת, ברביעי ובחמישי מותר.	תנו רבנן:																				◻	◻	יט.
כיוצא בו, אין משלחין איגרות ביד נכרי בערב שבת, ברביעי ובחמישי מותר.																					◻	◻	יט.
אמרו עליו על רבי יוסי הכהן, ואמרי לה על רבי יוסי החסיד, שלא נמצא כתב ידו ביד נכרי מעולם.	[יוסי הכהן/יוסי החסיד]																				◻	◻	יט.
אין משלחין איגרות ביד נכרי ערב שבת, אלא אם כן קוצץ לו דמים.	תנו רבנן:																				◻	◻	יט.
כדי שיגיע לביתו	בית שמאי:																				◻	◻	יט.
כדי שיגיע לבית הסמוך לחומה.	בית הלל:																				◻	◻	יט.
והלך קצין																					◻	◻	יט.
ואם לא קצין, בית שמאי אומרים: עד שיגיע לביתו	רב ששת, הכי קאמר: [בית שמאי]																				◻	◻	יט.
עד שיגיע לבית הסמוך לחומה.	בית הלל:																				◻	◻	יט.
והאמרת רישא אין משלחין																					◻	◻	יט.
לא קשיא, הא - דקביע בי דואר במתא, והא - דלא קביע בי דואר במתא.																					◻	◻	יט.
אין מפליגין בספינה פחות משלשה ימים קודם לשבת. במה דברים אמורים - לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - שפיר דמי.	תנו רבנן:																				◻	◻	יט.
ופוסק עמו על מנת לשבות, ואינו שובת, דברי רבי.	[רבי]																				◻	◻	יט.
אינו צריך.	רבן שמעון בן גמליאל:																				◻	◻	יט.
ומצור לצידן, אפילו בערב שבת מותר.																					◻	◻	יט.
אין צרין על עיירות של נכרים פחות משלשה ימים קודם לשבת, ואם התחילו - אין מפסיקין.	תנו רבנן:																				◻	◻	יט.
(דברים כ) עד רדתה - אפילו בשבת.	וכן היה שמאי אומר:																				◻	◻	יט.
נוהגין היו וכו'.	רבן שמעון בן גמליאל:																				◻	◻	יט.
כך היה מנהגו של בית רבן גמליאל שהיו נתנין כלי לכן לכובס שלשה ימים קודם לשבת, וצבועים אפילו בערב שבת. ומדבריהם למדנו שהלבנים קשים לכבסן יותר מן הצבועין.	תניא, אמר רבי צדוק:																				◻	◻	יט.
אביי הוה יהיב ליה ההוא מנא דצביעא לקצרא, אמר ליה: כמה בעית עילויה?	[אביי]																				◻	◻	יט.
אמר ליה: כדהיורא.																					◻	◻	יט.
אמר ליה: כבר קדמוך רבנן.	[אביי]																				◻	◻	יט.
האי מאן דיהיב מנא לקצרא - במשחא ניתיב ליה, ובמשחא נשקול מיניה. דאי טפי - אפסדיה, דמתחיה, ואי בציר - אפסדיה, דכווציה.	אביי:																				◻	◻	יט.
ושוין אלו ואלו שטוענין כל.	[בית שמאי ובית הלל]																				◻	◻	יט.
מאי שנא כולוה דגורו בהו בית שמאי, ומאי שנא קורות בית הבד ועיגולי הגת דלא גורו?																					◻	◻	יט.
הנך דאי עביד להו בשבת מיחייב חטאת - גורו בהו בית שמאי ערב שבת עם חשכה, קורות בית הבד ועיגולי הגת דאי עביד להו בשבת לא מיחייב חטאת - לא גורו.																					◻	◻	יט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מאן תנא דכל מידי דאתי ממילא שפיר דמי?											⊠	◇	יט:		
רבי ישמעאל היא.	רבי יוסי ברבי חנינא:										!	◇	יט:		
השום והבוסר והמלילות שרסקן מבעוד יום, רבי ישמעאל אומר: יגמור משתחשך	דתנן: [רבי ישמעאל]									◆	■	!	◇	יט:	
לא יגמור.	רבי עקיבא:									◆	■	!	◇	יט:	
רבי אלעזר היא.	רבי אלעזר:											!	◇	יט:	
חלות דבש שריסקן בערב שבת ויצאו מעצמן - אסור	דתנן: [ת"ק]										◆	■	!	◇	יט:
מתיר.	ורבי אלעזר:										◆	■	!	◇	יט:
ורבי יוסי בר חנינא מאי טעמא לא אמר כרבי אלעזר?											⚡			יט:	
התם הוא דמעיקרא אוכל ולבסוף אוכל, הכא - מעיקרא אוכל והשתא משקה.	אמר לך: [רבי יוסי בר חנינא]										!		◇	יט:	
הא שמעין ליה לרבי אלעזר דאפילו זיתים וענבים נמי שרי	ורבי אלעזר אמר לך:											■	◇	יט:	
זיתים וענבים שריסקן מערב שבת ויצאו מעצמן - אסורין	דהא כי אתא רב הושעיא מנהרדעא, אתא ואיתי מתניתא בידיה: [ת"ק]										◆	■	!	◇	יט:
מתירין.	רבי אלעזר ורבי שמעון:										◆	■	!	◇	יט:
ורבי יוסי בר חנינא											⚡			יט:	
ברייתא לא שמיע ליה.	[רבי יוסי בר חנינא]										!		◇	יט:	
ורבי אלעזר מאי טעמא לא אמר כרבי יוסי בר חנינא?											⚡			יט:	
במחוסרין דיכה - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - במחוסרין שחיקה	אמר לך: [רבי אלעזר] לאו איתמר עלה, אמר רבא בר חנינא אמר רבי יוחנן:											■	!	◇	יט:
והני נמי - כמחוסרין דיכה דמו.												!		◇	יט:
הורה רבי יוסי בר חנינא כרבי ישמעאל.	[רבי יוסי בר חנינא]											■		◇	יט:
שמן של בדיין ומחצלות של בדיין, רב אסר	[רב]											◆	■	◇	יט:
שרי	שמואל:											◆	■	◇	יט:
הני כרכי דווזי, רב אסר	[רב]											◆	■	◇	יט:
שרי.	שמואל:											◆	■	◇	יט:
עז לחלבה, ורחל לגיזתה ותרנגולת לביצתה, ותורי דרידיא, ותמרי דעיסקא - רב אסר	רב נחמן: [רב]											◆	■	◇	יט:
מותר.	שמואל:											◆	■	◇	יט:
וקמיפלגי בפלוגתא דרבי יהודה ורבי שמעון.												■		◇	יט:
ההוא תלמידא דאורי בהרתא דארגיז כרבי שמעון												○		◇	יט:
שמתייה רב המנונא.	[רב המנונא]											○		◇	יט:
והא כרבי שמעון סבירא לן												⚡			יט:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
שבת-יציאות השבת	מאן דאמר															
מימרא																
באתריה דרב הוה, לא איבעי ליה למיעבד הכי.																
הני תרי תלמידי, חד מציל בחד מנא וחד מציל בארבע וחמש מאני.																
וקמיפלגי בפלוגתא דרבה בר זבדא ורב הונא.																
אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום.																
אין נותנין פת לתנור עם חשכה ולא חררה על גבי גחלים אלא כדי שיקרמו פניה מבעוד יום	[ת"ק]															
כדי שיקרום התחתון שלה.	רבי אליעזר:															
משלשלין את הפסח בתנור עם חשכה, ומאחיזין את האור במדורת בית המוקד, ובגבולין - כדי שתאחזו האור ברובו.																
בפחמין כל שהוא.	רבי יהודה:															